

ABONAMENTUL.

Un an 120 cor. (60 lei)

1/2 an 60 " (30 lei)

1/4 an 30 " (15 lei)

O lună 10 " (5 lei)

Un nr. 50 fl. (25 bani)

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată C. 1:50 a doua
și a treia oară C. 1:20Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII” Blaj.

Ziar național — apare în fiecare zi de lucru.

Contactul cu Poporul.

Iată o necesitate care se impune astăzi mai mult decât ori când. Prefacerile mari aruncă totdeauna la suprafață câte-o idee stăpânitoare, care cuprinde masele, le înviforează și cristalizează situațiile viitoare. Deasupra tuturor sbuciumărilor din timpurile de-acum, răsună cu vuet cutropitor cuvântul: democratizare. El ține în agitație Europa întreagă, plutește cu stăruință peste mesele diplomatice dela Conferența păcii și își trimite sunetul metalic din America lui Wilson, îndrumătorul. Prin urmare nu este numai un curent efemer, un glas solitar din mulțime, ci o lozincă imperioasă, strigată de milioane. În cea mai nouă fază a erei moderne, cuvântul mulțimilor s'a ridicat la o importanță covârșitoare. Masele au ajuns să înțeleagă că sunt o forță hotărâtoare, de care trebuie să se țină seamă. Și îndrumătorii popoarelor, dacă vreau să clădească pe temelii solide și dacă vreau ca îndrumările lor să aibă ascultare, trebuie să țină viu contactul cu aceste mase, spre binele neamurilor în special și a omenirii în general.

Contactul cu Poporul se impune mai ales la noi, cari încă ne aflăm în pragul viitorului. Imprejurările noastre speciale, o cer aceasta deosebit acum, când trebuie să cimentăm temeliiile României întregite. Am reușit să ne vedem într'o singură tabără, între granițele aceluiaș stat

visat de moși-strămoși, acum e timpul să ne consolidăm, să ne întărim, spre menținerea veșnică a cadrelor croite.

Dușmanii noștri, de cari avem mulți și vom avea totdeauna, s'au convins, că nu mai pot să ne clatine prin atacuri fățișe, prin operații militare, nici prin lovituri diplomatice, căci ne-am închiegat în cea mai temută și mai respectabilă forță a Orientului, de aceea încearcă arma primejdi-oasă și vicleană a propagandelor ascunse, contând să ne fărâmițeze prin desbinări interne, prin prăpăstii, pe cari ar dori să-le sape între popor și conducători, între turmă și păstori. În deosebi poporul este expus la tot felul de tentațiuni și ispite păcătoase din partea aceloră, cari ar dori să ne tăvălim și noi în noroiul de care se înceacă ei.

Se observă ici-colo, că poporul dela sate e imbibat cu idei nenorocite, e îndopat cu tot felul de năsbătii, cari au de scop să-l înstrăineze de conducătorii lui firești și să-l arunce în brațele pescuitorilor în tulbure. Firește, nu-i vorbă de simptome generale, nici motive de serioasă îngrijorare nu sunt încă, dar trezvia în această direcție ne poate feri de o primejdie a viitorului.

De aceea cea mai mare datorie a zilelor noastre, găsim că este, contactul mai viu chiar și mai intens decât până acum, pe care să-l ținem zilnic cu poporul, cu masele.

Noi am fost una cu poporul și până acum, căci durerile și postulatele lui ne-au fost credeul, printrânsul am putut să ne dovedim minunata energie din aceste zile mari. Tocmai de aceea, nici o clipă să nu ne uităm de glia, care ne-a dat tăria, nici de părintii și frații ai căror reprezentanți și conducători suntem, ci să fim zilnic în mijlocul lor, ca să ne câștigăm noi puteri, iar el să vadă, că *ai lui suntem, din ai lui!*

Acestea șire de sincer îndemn nu sună numai preoților, cari își fac datoria în această privință în plin și cu vârf, ci tuturor intelectualiilor noștri de orice categorie. Să coborim la popor cu orice prilej, nu numai în cazuri de adunări populare și în contacturi de oficialitate, să stăm cu drag de vorbă cu el, să-l luminăm, să-i tâlmăcim in-

teresele superioare ale neamului, să-l îndrumăm cu frumosul, să ne facem o singură tabără, toți pentru unul și unul pentru toți.

Mai ales oficiile să facă să simtă poporul, că era de asupritori de ieri a dispărut pentru totdeauna și că în România-mare s'a înfăptuit înțelegerea, dragostea și frăția deplină.

Mare pond trebuie să punem pe organele de contact nemijlocit cu poporul, pe gazetele și cărțile lui; acestora se cere să le dăm importanța și prețuirea, care li-se cuvine. Ele sunt celea mai naturale mijloace de cimentare ale contactului cu poporul. Ele grăiesc în toata clipa și pot pătrunde pretutindeni.

Dacă vom reuși să întărim contactul cu mulțimile noastre, atunci nu vor fi forțe pe lume, cari să ne poată face vre-un rău.

Tratatul dintre Belgia și Olanda.

Se știe, că tratatul dintre aceste două țări, încheiat la 1839, este obiect de ceartă. Conferința de pace a ascultat de curând părerile miniștrilor de externe ai acestor țări. Belgia cere întinderea suveranității ei peste Escantul occidental și peste canalul și calea ferată, care leagă *Gangul* (Belgia) cu *Terelusen* (Olanda). Olanda de altă parte nu consimte la o revizuire a tratatului. Conferința de pace a decis revizuirea tratatului în ce privește căile de apă, dar a lăsat neatinsă suveranitatea teritorială, spre mulțămirea Olandei.

Frontierele Basarabiei.

Comisiunea celor 5 ministri de externe s'a ocupat din nou de o chestiune, pe care o credeam de mult rezolvată: frontierele Basarabiei. A ascultat din nou atât pe reprezentantul României: dl Bratianu, cât și pe dl Maklașow, fostul ambasador rus.

Deschizându-se circulația de bani la postă găsim cu insistință pe On. abonenți și depozitari ai ziarului nostru să grăbească cu trimiteră abonamentelor, ușurând astfel situația grea în care se află ziarul în scumpetea enormă de azi.

Școlare.

Terminul pentru concursurile la cadrele universitare, locale și normale și profesionale a trecut. Resortul Instrucției acum trebuie să chibzuiască bine și temeinic ce are de gând să facă, nu cumva mai târziu, post festa, să regrete cele făcute.

Problema catedrelor universitare să se rezolvească cât se poate mai bine și spre mulțumirea generală a publicului românesc, în deosebi, a celui Ardelean. La universitate să nu încapă decât numai astfel de persoane, cari și-au stabilit deja o reputație științifică. Astfel nici tezele de licență ori doctorat nu pot forma patrimoniul științific a celor ce au cerut vre-o catedră universitară numai în baza tezei; nu-și poate forma nici azi articoli variati de popularizare plasați la ziare ori reviste, dacă nu compoartă criteriile sigure a unor cercetări științifice temeinice și metodice; cu atât mai puțin pot forma titlu de intrare între nemuritorii dela Universitate, *legăturile de nemșug și protecțiile* persoanelor marcante politice: catedra de universitate nu poate degenera la rolul unui os de ros nici chiar pentru profesorii cari fac politică ori în în căsnicie nepoate și verișoare de ministri, secretari, directori, generali etc.

Singura recomandare la catedra universitară să fie *lucrări și cercetări științifice originale* apoi răvna perseverență pentru cultivarea științelor, deoarece o catedră universitară nu poate fi o sinecură.

La Universitatea din Cluj, sub stăpânirea ungurească, s'a făcut știință, sub stăpânirea noastră nivel științific al Universității românești, deja încă în anul cel dintâiu, trebuie neapărat ridicat și susținut măcar la înălțimea avută pe vremea Ungurilor. La Universitate nu se admit nici compromisuri nici trăgănări, — dacă vrem să impunem neamurilor streine din România mare, neamuri cu trecut de cultură — Universitatea să fie adevărata ocrotitoare a științelor și a progresului, să fie adevărat Areopag științific, unde nu vor putea intra decât puținii aleși.

În Transilvania, Bucovina și vechiul regat se găsesc atâtea profesori harnici, și pregătiți științificește, cari să poată ilustra catedrele principale ale facultății de lit. și știință. Mai grea va fi problema catedrelor dela facultățile juridică și medicină, pentru că avocații — juriștii — noștri nu s'au prea îndeletnicit cu studiul și cercetările științifice migăloase și fără răsplată, iar medici, în proporție, avem puțin.

SITUAȚIA.

Când n'ai de lucru îți faci. Dar Consiliul suprem interaliat ar mai avea un pic de lucru la împăcarea lumii, totuși pierde vremea și complică situația reluând în discuție chestii de mult și definitiv tranșate. Așa mai nou

Problema Basarabiei.

Credeam că nu mai poate fi *problemă*. Soartea ei a hotărât-o doar nu numai dreptul istoric și etnic, ci *poporul* însuși, după principiul autode terminării, și *nici un Consiliu din Paris nu va mai putea schimba nimic*. De ce dar pune iar pe delegatul României să se lupte pentru un lucru isprăvit, cu un individ *Maklakoff*, fost ambasador de scurtă durată în fostul ministeriu provizor alui Lwoff, din Martie 1917? Își fac de lucru!

Tratatul cu Austria e aproape terminat. Sigur clauzele militare îi mai lipsesc. *Pe 1 August* însă — spre mângâierea noastră — se va putea subscrie. Ba mai mult! În urma protestului austriac — va fi *supus revizuirii*. Sperăm, că și problemele, cari ne privesc pe noi se vor discuta din nou.

Nici considerație personală, nici prietinie, nici eventuale angajamente față de x ori y să nu tulbure *vrednicia celor într'acvor chemați să intre în savantul corp*, — la din contra, individul *înfundat* la Universitate se căpătește bine, suferă în schimb o generație întreagă și suferă în deosebi *progresul, cultura și știința românească*.

Pentru numirea profesorilor la școlile secundare (licee, școli normale), problema prezintă două fețe: numirea directorilor și a profesorilor.

Înțelege oricine, că oficiul de director nu poate fi încredințat oricărui doritor, pentru că în noua situație bunul mers al instrucțiunii atârână numai și numai dela director. Director să nu poată fi numit decât numai profesorul cu cel puțin 8—10 ani de practică pedagogică și care e bine inițiat în administrația școlară și s'a îndeletnicit cu probleme de educație și metodică. Orice altă considerație ori recomandare, în urma căreia cutare profesor fără experiență pedagogică ar fi încredințat cu conducerea, ar fi în detrimentul școlii. La toamnă școlile secundare și profesionale vor avea 3 feliuri de profesori; din Regat, ardeleni și absolvenți ai cursurilor dela Cluj.

Ei bine, considerând eterogenitatea ce va caracteriza corporul didactice secundare, apoi

Tratatul cu Bulgaria

e în pregătire și se va semna *curând* după cel austriac.

Chestia Turciei

Însă nu se va rezolva așa curând, așteptându-se hotărârea Americii referitor la rolul ce vrea să-l aibă în aranjarea acestui stat. *Despre Constantinopol însă nu se spune nimic*.

La clubul liberal ministrul Duca a făcut importante declarații despre

Situația României.

„Nu se poate iscăli tratatul, dacă nu se ține samă de dreptele noastre revendicări teritoriale, dacă nu ni-se respecta suveranitatea națională și dacă ni-se impun condițiuni economice de robie”. Se va ținea însă îndată după sosirea dlui Brătianu un *Consiliu de Coroană*, care va limpezi situația *Alegerile* — spune Dl. Duca — s'au amânat la dorința Ardelenilor și Basarabenilor, cari doresc un *parlament al României Mari*. În 2—3 luni însă se vor termina și parlamentul va fi deschis.

nepus de multele probabilități de divergențe între aceste 3 categorii de profesori, e evident, că directorii trebuie să fie bine aleși, dintre cei mai buni și mai tacticoși și energici profesori, — altcum scopul va fi problematic.

Capacitatea de muncă, interesul față de școală și energia înțeleaptă să fie măsura numărului directorilor secundari și profesoralii.

Profesorii? Sigur ar fi ideal, când fiecare ar putea ajunge la școala dorită, — așa ceva e imposibil.

Va trebui totuși să se țină seamă de unele școli secundare și normale, cum sunt s. p. cele din Cluj, cari, pân' la alte dispoziții, va trebui să înlocuească școlile de praxă, unde candidații de profesori se vor introduce în practica pedagogică, numindu-se la școlile acestea după puțină corpori profesionale cât mai omogene, dintre profesorii cei mai vrednici.

În sfârșit Resortul Instrucției să binevoiască ca elementele de neîncredere, — cari pe timpul Ungurilor, făceau pe patrioții ori ce-i și mai grav, pe spionii, cum e bunăoară cazul unui profesor dela Ibașfalău, despre care toată lumea știe cine a fost prim Buda-pesta, și ce servicii făcea arhipăcătosului de Sighescu, — să nu le admită nici din necesitate în sinul profesorilor români.

Tirion.

Extras din ordonanța

Nr. 21 și 25 (modificată).

1. Vor fi considerați ca infractori;

a) Acei cari fără rea credință prin localuri publice gări, trenuri, pe străzi, etc., vor comunica, colporta, comentă în orice chip, știri fie adevărate, fie imaginare, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

Note de drum.

La Prințul Carol.

Pe bulevardul Academiei sufliă de câtră Cotroceni un vânt, ce te pătrunde până la oase. Zăpada, adunată depe stradă, forma mari mormane, ce trebuiau încunjurate cam tot la 50 pași. De sus nu mai cădea. Era destulă și așa. Saniile, luaseră loc trăsurilor și luncău de a lungul bulevardului în sgomotoase clicete de clopoței. Unele erau mai de demult, colorate frumos verde și cu podoabe. Celea mai multe erau noi, de abia de ieri, fără nici o culoare, albe, așa cum ieșiră din tesla măiestrului.

Din precauțiune, încă pe la 10 întâlnind pe oalea Victoriei un căruțaș, îl arvunirăm să aștepte la ciasurile 2¼, după prânz, în fața otelului Bristol. Nu discutarăm nimic de rândul prețului; i-am dat oât a cerut, eu singura condiție, ca la ciasul fixat să fie la locul statorit.

— Ascultă băiete! — i-am zis, ca să-l conving și mai mult, — avem audiență la Prințul, și trebuie să fim preciși.

— Las pe min' părinte! am să mă presint la sigur — și ne despărțirăm, veseli, că de rândul trăsurei, suntem asigurați.

La masă mâncarăm repede, ca să ne putem pregăti în tihnă.

La 2 ciasuri eram deja în stradă. Cum ferestrele din chilia noastră nu dădeau în spre bulevard, nu ne ținea locul în odaie, ieșirăm la stradă, deși

vântul ne mângăia în față cu adieri, ce te înfiorau. Nici vorbă de trăsura.

— Ni-a tras pe sfoară ticălosul! — spune Ștefan mănios. — Acum ce ne facem?

— Plecăm înainte, ce să mai așteptăm? sunt 2¹/₂ și nici afurisitul de tramvaiu nu se ivește.

Pornirăm. Credeai, că e făcătura nu altceva. Nici o sanie, nici o trăsura, nici un tramvaiu nu mergea în spre Cotroceni, toate veniau încoace și toate erau ocupate.

— Ni-am compromis și gata! — oftam nemângăiați.

Dar pe la Ministeriul de lucrări publice întâlnirăm o trăsura, ce aștepta la stradă.

— Liber, băiete!

— Nu, sunt cu conașul.

— Uite, — se ruga Ștefan — avem audiențe la Prințul și scăpăm terminul. Rog lasă-ne trăsura, cât ce ajungem, poate reîntoarce.

Și fiindcă se codiau și conașul și vizitiul, oprii o trăsura cu un cal ce venia din spre Cotroceni și fără nici o vorbă, mă suiu în ea și strigai și pe Ștefan. Toate protestele vizitiului sunau în vânt.

— Nici o vorbă! Ai să ne duci până la Palat și apoi poți reîntoarce și merge unde vei vrea. Altcum te raportăm la eel dintâi post. Bietul creștin n'avu încătrău trebui să se supună.

Cu chiu cu vai sosirăm.

Trăsura se opri înaintea intrării palatului.

— Unde putem afla pe adjutantul Alteței Sale Prințului? — întrebaram pe o santinelă.

— Pofțiți la clădirea de alături.

— Mulțumim! — și profitând de faptul, că el își consultă ceasornicul, îl întrebai: ce oră avem?

— Trei fără două!

Mulțumirăm din nou schimbând o privire cu Ștefan.

— Precis la pont! spusei eu imitând o expresie obișnuită dincolo.

În chilia adjutantului un oficer superior. Ne prezentarăm. Spuse și el un nume și-apoi adăuse: Sunt și eu prezent pentru audiență. Se vede, că r'au terminat masa. Aud, că delegația sașilor din Ardeal a fost reținută la dejun și de aci întârzierea.

Eram veseli, de abia ne vom recăștiga calmul. Fusesem plini de groază, că întârziem dela audiență și ne compromitem. Acum situația era prietăcioasă nouă.

În scurt sosi și adjutantul și peste câteva clipite valetul îl invită la Alteța Sa. Generalul fusese pofțit la Prințul. În lipsa

lui povestirăm adjutantului bunele impresii, ce ni-le întipări în inimă audiența de ieri la M. S. Regele.

— Regele e informat exact — spuse adjutantul, — de toate referințele din Ardeal, ales dela Unire încoace și zi de zi studiază tot mai profund situația dela DV.

— Dar Alteța Sa?

— Și Prințul! Dânsul e deocamdată soldat, are comanda Vânătorilor de munte și e foarte pasionat pentru cercetășie. Și cum DV. veniți chiar în această cauză, aveți să fiți primiți foarte bine.

Între aceste sosi generalul și veni rândul nostru.

Alteța Sa ne aștepta în camera Sa, stând în picioare lângă fereastră. O chilie luminoasă, cu un mobilier sobru. Nimic din ce ar trada locuința unui prinț moștenitor. În față cu ușa, pe care intrarăm, un cămin deschis, vre-o șeasă bucăți de lemne ardeau pe vatră. Lângă cămin o masă și în jurul ei trei fotolii de piele. Pe masă felurite ziare și cartea „Drum și popas“ de Sandu-Aldea.

(Va urma).

Anarhia din Ungaria.

În haosul din Ungaria nu se mai poate orienta nimeni. Nu se știe care-i guvernul și nu se cunosc dispozițiile ce le ia. Lucră fiecare după bunul său plac. — Revoluțiile și contrarevoluțiile se țin lanț. Roșii și albi se bat pentru putere cu noroc variu. Mai nou ziarul »Népszava« ne arată un crâmpciu din frământările Budapestei.

La congresul sovietelor Bela Kuhn, sprijinit de Bokányi și Kunfi a arătat necesitatea subscrierii păcii. A fost însă vehement atacat de Pogány și Számueley, cari au obținut majoritatea. La două zile a izbucnit contrarevoluția începută de marinari și muncitorii de fer. Monitoarele de pe Dunăre au bombardat parlamentul, iar elevii militari din »Ludovica« au cuprins centrul telefonic. A pășit apoi garda roșie, care a năbușit în sânge mișcarea. — Plină revoluție e în ținutul dincolo de Dunăre, unde populația atacă într'una pe roșii. — Zilele lui Bela Kuhn sunt numărate.

Mic răspuns unui domn,

care nu merită nici unul.

De dr. Zenovie Paclișanu.

(Continuare și fine).

4. I-am spus d. Metes, că scrisoarea episcopului Spiridon nu e din 1584 cum afirmase în cartea dsale ci din 3 Aprilie 1585. Dsa răspunde, că eu nu am văzut scrisoarea și că „fți vine să te îndoiști că data scrisorii publicată de d. Paclișanu acum e exactă“. O altă „armă științifică“ proprie d. Metes. În vara anului 1915, pe când lucram în arhiva Muzeului ardelean din Cluj, a sosit pe adresa bibliotecii universității de acolo un volum de acte originale din arhiva județului Bistrița-Năsăud. Între actele acestea se află și scrisoarea amintită a episcopului Spiridon, pe care îngăduindu-mi arhivarul Veress să copiez, am copiat-o însu-mi exact de pe original și copia o păstrez și acum. D. Veress fiind atunci ocupat cu alte lucruri spunea, că reține volumul de acte dela Bistrița având de gând să le copieze mai târziu când va dispune de timp. În 20 August a aceluiaș an am plecat la Budapesta și astfel n'am văzut niciodată copia d. Veress și deci n'am putut copia copia dânsului cum afirmă cu atâta „curagiu științific“ păr. Metes.

Afară de curagiul acesta „științific“ de-a spune neadevăruri pentru „luminarea“ cetitorilor d. Metes mai are un obicei tot atât de „erudit“ și anume obiceiul *împrumuturilor nemărturisite*. Un exemplu cred că ajunge. Iată-l:

„Cultura Creștină“ din 1916 Nr. 8 p. 240:

„Într'o scrisoare trimisă la 3 Decembrie 1604 lui Toma Kendy, asediatorul cetății Hust, Serghie spune, că a fost mai marele călugărilor dela mănăstirea Tismana și că venind de acolo principii, i-au dat drept de stăpânire peste vlădicia Muncaciului, peste mănăstirea Peri de lângă Câmpulung din Maramurăș și peste mănăstirea Habra de lângă Baia-mare... și acum dânsul este vlădica călugărilor și preoților ruși, români, slovaci și sârbi din părțile acelea. În calitate aceasta îl roagă pe Kendy să cruce bisericele și capelele din Maramurăș. Păstorirea lui Serghie asupra acestui comitat n'a durat mult, pentru că pe timpul lui Bocskay satul Peri aparținea cetății Hustului, iar aceasta era proprietatea lui Valentin Homonai, care din motive politice nu îngăduia nici un amestec al episcopului

dela Muncaciu în afacerile credincioșilor Maramurășeni. La intervenția autorităților comitatense și alui Simeon Movilă, voevodul Moldovei, Homonai declară din nou mănăstirea de avere vlădicească, însă cu condiția ca episcopul, care se va așeză într'ansa, să fie supus comandantului cetății. Credincioșii români de aci s'au adresat voevodului moldovean Constantin Movilă (1607—1611), rugându-l „să le trimită un vlădică, care să le fie învățător și conducător“. Acesta le trimite în vara anului 1608 pe Silomon „om învățat și cucernic“, iar în 30 August scrie din Iași principelui Gavrilă Bathory, rugându-l să-i deie scrisorile necesare, ca să-și poată păstori în pace credincioșii. În 24 Iunie 1609 Constantin Movilă mulțumește lui Fr. Mogoș, că... l'a sprijinit pe Silomon“.

Metes, Istoria bisericii p. 172—3:

„Altul este Serghie venit din Țara românească, care scrie la 4 Decembrie 1604 nobilului Toma Kendy, că principii iau dat drept de stăpânire peste episcopia Muncaciului, peste mănăstirea Peri de lângă Câmpulung din Maramurăș și peste mănăstirea Habra de lângă Baia-mare și acum dânsul este episcopul călugărilor și preoților ruși, români, slovaci și sârbi din părțile acelea. În aceasta calitate îl roagă pe Toma Kendy să cruce capelele și bisericele din Maramurăș. — Păstoria lui Serghie a fost de scurtă durată din cauza împrejurărilor politice din acel timp viforos. Valentin Homonay, stăpânul cetății Hust, de care se ținea satul Peri, declară de avere episcopescă mănăstirea acicu condiția ca episcopul care va locui în mănăstire să fie supus căpitănelui cetății Hust. Sătenii români din preajma cetății roagă pe domnul Moldovei, pe Constantin Movilă, prietinelui lui Homonai, „să le trimită un vlădică, care să le fie învățător și conducător“. Acesta aseultându-le cererea le trimite un „om învățat și cucernic“, pe Silomon, în vara anului 1608, rugând în același timp (30 August) pe principele Gavrilă Bathory să-i deie scrisorile de lipsă, ca astfel să poată păstori credincioșii în liniște. În anul următor (24 Iunie) Constantin Movilă mulțumește lui Francisc Mogoș, că a sprijinit pe Silomon“.

Textul din 1916 din „Cultura creștină” a eșit din „minte haotică” a d. Păclișanu iar cel din „Istoria bisericii” din 1918 din... peana d. Meteș. Vorba Românului: „te împrumută apoi te ajură”.

Cred, că lămuririle acestea ajung pentru a putea înțelege ori cine, că o discuție amănunțită cu un individ, care folosește „arme științifice” ca celea arătate mai sus și are astfel de apucături de „savant” ar fi o adevărată pierdere de vreme.

Școala Normală la sate?

Directorul Școlii Pregătitoare din Baia Suceava, dl. Virgil Tecupeanu, scrie un documentat articol în Nrul 137 al cotidianului dlui Iorga „Neamul Românesc”, în care militează pe lângă părerea, că viitoarele școli normale de băieți, cari se vor înființa în fiecare județ și cele de fete, cari se vor ridica tot într'al treilea județ, să nu se deschidă la orașe, ci la sate. Părerea D. Sale atât de originală

deși ni se pare cam curioasă, și-o sprijinește cu motive de ordin național, pedagogic și de morală socială, dintre cari nouă motivul de ordin pedagogic ni se pare mai plauzibil, nedisconsiderând însă nici celelalte două.

La toată întâmplarea, că părerea și propunerea dlui Tecupeanu va da mult de gândit atât pedagogilor cât și ministerului de instrucțiune cu atât mai vărtos, că Școala Normală își recrutează elevi dela sate, cu menirea lămurită de a-i face învățători pentru sate și că sat și oraș sunt individualități deosebite și compromisuri între ele nu există dupăcum atât de bine observă dl Tecupeanu.

Alianța greco-sârbă.
 »Journal des débats« scrie:
 »Ziarele jugoslave anunță semnarea unei convenții de alianță defensivă între Grecia și Sârbia. Această nouă alianță ar fi încheiată pe 10 ani.

Informațiuni.

Cătră cetitori.

Ridicarea abonamentului.

In urma urcării fabuloase — cu apr. ape 100% — a prețului hârtiei, precum și a speselor de țipar și expediție, ne vedem siliți, ca începând cu 1 Iulie st. n. să ridicăm și noi abonamentul »Unirii« — în care se cuprinde și cel al »Unirii poporului« — precum urmează:

Pe 1 an — 120 cor. — 60 Lei
 „ 1/2 an — 60 „ — 30 „
 „ 1/4 an — 30 „ — 15 „
 Un număr 50 fil. — 25 bani.

„Unirea Poporului” singură:

Pe 1 an 30 cor. — 15 Lei
 „ 1/2 „ 15 „ — 7.50 Lei
 „ 1/4 „ 7.50 „ — 4 Lei
 Un număr: 60 fil. — 30 bani.

Am făcut această urcare mai târziu și binișor mai moderată decât celealte ziare în speranță, că iubiiții noștri cetitori, apreciind după cuviință jertsele mari, pe cari le aducem — nu din poftă de câștig, ci din cel mai sfânt și curat idealism — se vor sili, ca cel puțin prin achitarea abonamentului — acum când s'a deschis poșta — să ne ajute în munca grea și desinteresată ce o purtăm.

Noi, după putință, ne-am făcut datorința, și pe zi ce merge ne vom nuzi să scoatem foaia tot mai regulat și mai bine îngrijită. Și rugăm în schimb pe toți abonenții noștri, ca pe lângă achitarea abonamentului: să cerce între prietini și cunoscuți a o răspândi cât mai mult; iar între sărani să câștige, cât mai mulți abonenți la »Unirea poporului«.

Avem și până aci destule sate — chiar și de lângă maturile Tisei — unde prin hârnicia și interesul preotului și învățătorului, se răspândește »Unirea Poporului« în 10—20 ba chiar în 40 și 50 exemplare.

Așteptăm dela toți conducătorii satelor acest interes viu și atunci binele de obște va fi promovat mult, nespuse de mult, iar existența foii noastre va fi asigurată.

Adm. „Unirii” și „Unirii Pop.”

— Pentru sărbătoarea Nașterii Sf. Ion Botezătorul, numărul proximal »Unirii« apare numai Marți la orele obicinuite.

— **Alianța Franco-Americană.** Clemenceau o consideră de un triumf mult mai mare decât chiar tratatul păcii.

— **Muntenegrenii** au protestat din nou contra ocupării militare din partea Serbiei. În districtele dela sud au fost lupte sângeroase.

— **Adunarea națională din Praga** a salutat cu căldură conferința de pace din prilejul semnării păcii cu Germania.

— **Ioan Maulescu**, marele artist dramatic, cu trupa sa va întreprinde un turneu de teatru prin Ardeal.

— **Germania și Polonia** sunt în dușmănie aspră. Germania dinspre Polonia și Silesia de nord, iar Polonii au internat în Posen ca ostatici 5000 de nemți.

— **Ungurii** — în urma înțelegerii din urmă dintre generalul Pelle și comandantul bolșevicilor Böhm — se vor retrage la 15 km. după linia demarcațională.

— **Gazetele engleze** pledează pentru împărțirea Turciei.

— **În Berlin** și jur continuă greva de căi ferate; amenință cea de tramwaie. Lucrătorii electrici încă amenință cu grevă.

— **Bande bulgare** atacă în continuu posturile de jandarmi români din Cadrilater.

— **Frații din America**, fripți de dorul de a-și vedea căminurile, ales în România mare, se pregătesc de drum spre casă, unde-i atâta de lucru și unde se plătește astăzi lucru așa de bine. În număr considerabil stau opăciți în New-Jork, așteptând după vapoară.

— **În Cleveland** s'au înființat 30 școli religioase pentru copii în timpul vacanței de vară. — Pe la noi, în unele orașe, copiii în timpul verii se organizează în bande mici de hoți. Ce deosebiri!

— **În statul Ohio** din America cu ziua 26 Maiu s'a oprit ori ce fabricare, vindere și împărțire de ouțuri spirituoase.

— **Biserica „Sfântul Nicolae”** din Chicago, Ill. a fost sfințită în 1 Iunie a. c., când s'a făcut o colectă și pentru ajutorarea pruncilor, a căror părinți au căzut în războiu. Colectarea în scopul acesta credem, că se va face în toate centrele din lumea nouă, unde frații și surorile noastre muncesc cu dorul la noi.

— **Propaganda antibolșevistă** în orașele din America se face de cei mai buni vorbitori.

— **Prima petrecere aranjată de femei** s'a ținut în 15 Iunie a. c. în Lorain, O. America. Invitarea a emis-o un comitet compus numai din femei dela „Societatea română de ajutor și cultură Bihoreană” din localitatea aceea.

— **Consiliul național jugoslav** din Fiume a protestat împotriva ordinului de mobilizare publicat de Consiliul național italian din Fiume.

— **La Breslau** s'a declarat starea de asediu. Duminecă au fost revolte. Asemenea la Bromberg.

— **Tutun** s'a semănat în Regat pe o suprafață de 13.000 hectare. În teritoriile alipite se mai contează la 5000—6000 hectare.

— **„Patru” anunță, că Consiliul Dirigent lucră la proiectul decretului-lege electorală pentru constituantă. În cursul săptămânei proiectul va fi gata.**

— **Turcia** stă în fața unei crize de guvern. Ministrul de interne a demisionat deja. Alte demisii se așteaptă.

— **Românii din America** în număr foarte mare stau gata de plecare. Au însă de luptat cu pedeci neînchipuite. Pașapoarte li-se dau cu mare greu. Agenți fără suflet exploatează situația, storcând mii de dolari pentru câștigarea unui pașaport.

— **Di Iuliu Maniu** a primit în audiență pe trimisul »Adevărului« din București. A refuzat însă să-și spună părerile despre situația politică.

Bibliografie.

A apărut Nr. 6 și 7 din revista săptămânală *Innoirea* de sub redacția preotului Ioachim C. Stănescu, cu un foarte bogat și variat cuprins.

La Administrația ziarului nostru află aplicare

o domnișoară
 pentru lucrări de birou.
 Se cere să aibă scrisoare frumoasă, legibilă. Plată bună. Aplicare momentană.

Numărul cenzurat de: AUGUSTIN POPA.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.